

Sygn. akt I C 1735/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Złotoryi I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Joanna Nierzevska-Sosa

Protokolant : Małgorzata Gliwa

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2016 roku w Złotoryi

na rozprawie sprawy

z powództwa G. H.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej

w W.

o zadośćuczynienie

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda G. H. kwotę 2.130,00 zł (dwa tysiące sto trzydzieści złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 27 lutego 2014 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 21,54 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Złotoryi kwotę 319,70 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1735/14

ZARZĄDZENIE

1. odnotować wyrok w repertorium C;

2. kal. 21 dni;

3. po prawomocności założyć kartę dłużnika;

Dnia 22 marca 2016 r. Sędzia

Sygn. akt I C 1735/14

UZASADNIENIE

Powód G. H. w pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. domagał się zasądzenia kwoty 4.800,00 złotych tytułem zadośćuczynienia i 130,00 zł tytułem poniesionych kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lutego 2014 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu żądania podał, że w dniu 20 grudnia 2013 roku miał miejsce wypadek komunikacyjny, w wyniku którego powód doznał obrażeń ciała. Strona pozwana odmówiła powodowi wypłaty zadośćuczynienia powołując się na znikomość doznanej przez niego szkody.

Strona pozwana (...) Spółka Akcyjna w W. w odpowiedzi na pozew wiosła o oddalenie powództwa zarzucając, że w wyniku zdarzenia powód doznał jedynie powierzchownych obrażeń ciała, które nie mogą być podstawą do wypłaty zadośćuczynienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w dniu 20 grudnia 2013 roku uczestniczył w wypadku drogowym, którego sprawca był ubezpieczony u strony pozwanej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

/bezsporne/

Na skutek wypadku powód doznał obrażeń w postaci urazu głowy bez naruszenia tkanek miękkich, urazu kręgosłupa w odcinku szyjnym z mechanizmu zgięciowo – odgięciowego oraz urazu lewego stawu barkowego. Powstałe uszkodzenia są obrażeniami powodującymi trwałe uszczerbek na zdrowiu wynoszący 1%. Powód nie doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w zakresie urazu ortopedycznego. Obrażenia powoda wymagały wykonania zdjęć rtg, tomografii komputerowej głowy, noszenia kołnierza ortopedycznego, ambulatoryjnego leczenia neurologicznego i ortopedycznego, leczenia farmakologicznego i zabiegów rehabilitacyjnych. Powód był zmuszony zmienić pracę z operatora wózka widłowego boczno na operowa wózka przedniego. Obecnie powód nadal odczuwa dolegliwości związane z urazami doznanymi w wyniku wypadku, szczególnie przy zmianie pogody. W związku z doznanymi obrażeniami powód był zmuszony zrezygnować z ćwiczeń na siłowni i pływania.

Powód ma 30 lata. Przed wypadkiem był osobą zdrową, w pełni samodzielną i aktywną.

Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. W toku likwidacji szkody strona pozwana odmówiła powodowi wypłaty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i odszkodowania.

Powód w dniu 3 stycznia 2014 roku skorzystał z prywatnej porady neurologicznej i ortopedycznej. Koszt obu wizyt wyniósł łącznie 130,00 złotych.

Dowód: - akta szkody nr (...),

- opinia biegłego ortopedy - k.56-57,
- opinia biegłego neurologa – k.92-94,
- rachunek nr (...) z kartą wizyty – k.9,
- rachunek uproszczony z 3.01.2014r. z kartą wizyty – k.10-12,
- wyjaśnienia powoda – k.104-104v.;

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, iż powództwo częściowo zasługuje na uwzględnienie

Bezspornym w sprawie jest, że dnia 20 grudnia 2013 roku doszło do wypadku, na skutek którego powód G. H. poniósł szkodę. Sprawca wypadku, był ubezpieczony u strony pozwanej, która w toku likwidacji szkody odmówiła powodowi wypłaty zadośćuczynienia. Sporna pozostaje natomiast kwestia wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia,

wobec uznania przez stronę pozwaną, że rozmiar uszkodzeń pojazdu, sposób udzielonej pomocy oraz sposób leczenia nie dają podstaw do uznania, aby w wyniku zdarzenia u powoda doszło do obrażeń ciała lub rozstroju zdrowia.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 kc w przypadku uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Krzywda ujmowana jest jako cierpienie fizyczne i psychiczne tj. jako ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała. Przyznanie zadośćuczynienia nie jest obligatoryjne i zależy od oceny Sądu, opartej na całokształcie okoliczności sprawy.

W ocenie Sądu, decyzja strony pozwanej o odmowie przyznania zadośćuczynienia i odszkodowania jest dla powoda rażąco krzywdząca. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności z opinii biegłych sądowych i dokumentacji medycznej, a także z wyjaśnień powoda wynika, że na skutek wypadku doznał on urazów, które wymagały kilkutygodniowego leczenia i rehabilitacji. W związku z odniesionymi na skutek wypadku obrażeniami, powód odczuwał ból i cierpienie. W okresie leczenia przyjmował leki przeciwbólowe. Obecnie dolegliwości bólowe nadal występują, choć znacznie rzadziej, a powód nie wrócił do sprawności fizycznej jaką miał przed wypadkiem. Od czasu wypadku ogólny poziom funkcjonowania powoda uległ znacznemu pogorszeniu. Ograniczenia ruchowe i dolegliwości bólowe nie pozwalają powodowi na aktywne spędzanie czasu i uprawianie ulubionych dyscyplin sportowych oraz na w pełni efektywne wykonywanie pracy zawodowej.

Uszczerbek na zdrowiu ustalony w toku postępowania przez biegłych sądowych wynosi 1%. Na skutek zdarzenia powód poniósł uszczerbek na zdrowiu zarówno w sferze psychicznej jak i fizycznej, doznane obrażenia uniemożliwiły powodowi przez znaczny czas wykonywanie codziennych czynności i mimo młodego wieku zmusiły do prowadzenia oszczędzającego trybu życia. Na skutek wypadku powód doznał wielu ograniczeń w swoich fizycznych możliwościach. Stąd w ocenie Sądu kwotą adekwatną do stopnia odniesionych przez powoda obrażeń, długości trwania ich następstw i aktualnych warunków ekonomicznych panujących w kraju będzie kwota 2.000,00 złotych.

Uwzględniając powództwo w tej części Sąd miał też na względzie, że zadośćuczynienie ze względu na swój charakter kompensacyjny musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość, której wysokość musi być utrzymana w granicach odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Powyższym kryteriom, zdaniem Sądu, odpowiada zadośćuczynienie dla powoda w kwocie 2.000 złotych.

Zgodnie z treścią art. 361 § 1 i § 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego wynika szkoda. Naprawienie szkody w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono. Szkoda obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione przez poszkodowanego w celu jej naprawienia.

Mając na uwadze treść powołanej normy prawnej Sąd uznał za uzasadnione żądanie powoda odnośnie zwrotu kosztów poniesionych w związku z prywatną konsultacją neurologiczną i ortopedyczną w postępowaniu przedsądowym. W ocenie Sądu koszty te stanowią element poniesionej przez powoda szkody. Powód przed wystąpieniem do strony pozwanej z roszczeniem o zadośćuczynienie zgromadził dokumentację mającą na celu wykazanie zasadności swojego stanowiska. Oceny te dały też powodowi asumpt do późniejszego wystąpienia na drogę postępowania sądowego. Zatem, w ocenie Sądu, koszty poniesione przez powoda w postępowaniu likwidacyjnym, w postaci wynagrodzenia za prywatne wizyty lekarskie, wchodzi w skład poniesionej przez niego szkody i są kosztami celowymi. Koszty powyższe nie stanowią wprawdzie następstwa wypadku komunikacyjnego, ale pozostają w związku przyczynowym ze szkodą jaką poniósł powód i znajduje do nich zastosowanie art. 361 k.c. Działania powoda i poniesione w związku z tym wydatki są bowiem spowodowane wyrządzaną mu szkodą i zmierzają bezpośrednio do jej naprawienia.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd, na podstawie art. 445 § 1 k.c. i 361 k.c., zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę łącznie 2.130 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi. W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić jako wygórowane.

Uwzględniając żądanie w zakresie daty odsetek ustawowych Sąd miał na uwadze, że szkoda została zgłoszona w dniu 24 stycznia 2014r. Stąd, w ocenie Sądu, żądanie powoda było już wymagalne w dacie 27 lutego 2014 roku i roszczenie w zakresie odsetek było uzasadnione.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie wyrażonej w art. 100 kpc, mając na uwadze, że roszczenie powoda zostało uwzględnione w 43%.-

Z./ 1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem

doręczyć pełnomocnikom stron.

2. K.. 14 dni.